

bliver Tordenvejrr f. Eks. den 4. Juni næste Aar, var der nogen her i Landet og maaske heller ikke i England eller Frankrig, der for et halvt Aar siden kunde forudse, at der skulde trække de Uvejrrsskyer op paa den europæiske Himmel, der have fremkaldt disse Vanskeligheder i Pengemarkedet. Jeg maa paa ny anbefale, at vi tiltræde Forslaget, og jeg vil sige til d'Hrr., der have Betæneligheder paa den ene eller den anden Maade, at hvis de ville bidrage deres til, at vi snarest muligt kunne faa et fast Laan og komme ind i rolige Forhold, ville de i høj Grad kunne bidrage dertil ved at hjælpe Finansministeren med at faa Balance paa Statsregnskabet. Det er mit Haab, at de ogsaa ville søge at medvirke dertil. Jeg er enig med dem i det uheldige i i Længden at blive ved at leve paa disse Veksellaan, og jeg er enig med dem i, at det er det bedste, naar Betingelserne ere nogenlunde gunstige, at faa dem afløste af et fast Laan.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger. Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) skal jeg sige, at jeg ogsaa tror, at den udenlandske Finansverden gaar ud fra, at vi ville skaffe Balance til Veje paa vort Budget, men det ærede Medlem er saa meget Praktiker, at han ved, at eet er en almindelig Tro paa, hvad en anden Part vil gøre, og et andet og bedre er, hvad den anden Part har gjort, og det er mit ikke ubegrundede Indtryk af Forholdene, at der virkelig lægges Vægt paa, at der tilvejebringes Balance paa vort Budget og det hurtigst muligt. Det er ogsaa i og for sig naturligt.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg skulde have givet noget Tilsagn om, at vi til Foraaret kunde opnaa det faste Laan, har det ærede Medlem ikke forstaaet mig rigtigt. Jeg tror, at jeg har sagt det tydeligt nok, at det er mit Ønske at naa til Foraaret det faste Laan, men sikkert er det naturligvis ikke. Jeg har netop fremhævet, at nødte til at optage det i Foraaret ere vi ikke. Kunne vi ikke faa det paa Vilkaar, som vi efter samtlige foreliggende Forhold maa betragte som acceptable, kunne vi vente. Jeg har sagt dette før, men jeg benytter gerne Lejligheden til at sige det endnu en Gang. Heller ikke har jeg ved nogen tidligere Lejligheder lovet, at der til den og den Tid skulde blive sluttet et fast Laan. Jeg har altid udtalt et Ønske om, at det kunde

ske, men jeg har selvfølgelig ikke givet noget Løfte i saa Henseende.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremhævede med en vis Tilfredsstillelse, at vort Laan alligevel var dyrere end det nu omtalte engelske. Men det ærede Medlem maa dog vistnok indrømme, at naar den engelske Stat paa Verdens største og bedste Pengemarked — det er det engelske og det franske Marked tilsammen, jeg skal ikke skille dem imellem — maa betale den Rente, jeg har nævnt, er den kun meget lidt højere Rente, vi have opnaaet paa det fremmede Pengemarked, naar alle Forhold tages i Betragtning, et Vidnesbyrd om, at den danske Stats Kredit er fuldkommen usvækket.

Det ærede Medlem spurgte mig om to Ting, som jeg forstod, han ikke ønskede at faa besvaret allerede i Dag. Jeg er dog i Stand til at give det ærede Medlem Svar. Det ærede Medlem vilde vide, til hvilken Rente de Beløb, der af Kassebeholdningen ere anbragte i fremmede Pengeinstitutter, ere anbragte og paa hvor lang Tid. Renten er forskellig, den bevæger sig fra $2\frac{7}{8}$ til 4 pCt. Hovedposterne ere anbragte til $2\frac{15}{16}$ pCt., 3 pCt., $3\frac{1}{8}$ pCt. og $3\frac{3}{4}$ pCt. Den længste Tid, paa hvilken noget Beløb er anbragt, er til 20. Januar 1912. Nogle Beløb forfalde dog allerede i December i indeværende Aar. I øvrigt skal jeg bemærke, at en Del af disse Beløb, nemlig 3 til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil blive forbrugt i Januar og Februar til Rentebetaling i Udlandet.

Røde: Den højtærede Finansminister fremkom i sin første Tale med en Oplysning, som, hvis den havde nogen Betydning, maa virke i høj Grad overraskende. I Gaar oplyste den højtærede Minister nemlig i Finansudvalget, at Kassebeholdningen var 45 Mill. Da han nævnedes dette Tal, indskød jeg den Bemærkning, at der er altsaa en Stigning i Kassebeholdningen, og da slog den højtærede Minister Øjnene ikke ned, men op, og der gik et lyst Skær over hans ellers noget græmmede Ansigt, og han sagde: Der er virkelig Bedring i Forholdene; ja Indtægterne gaa rigeligt ind, i det hele ser det noget gunstigere ud end før. I Dag meddeler den højtærede Minister saa, at Kassebeholdningen efter den sidste Uges Opgørelse er 39 Mill. Hvis der kunde tillægges denne sidste Meddelelse nogen som helst Betydning, maatte det være i høj Grad overraskende, at den højtærede Minister i Gaar meddelte os Tallet 45 Milli-